DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1103 A COMISIEI

din 5 iulie 2021

privind recunoașterea echivalenței mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale Braziliei referitoare la tranzacțiile cu instrumente financiare derivate efectuate de instituțiile braziliene în temeiul Regulamentului Băncii Centrale a Braziliei cu anumite cerințe ale articolului 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ([1]), în special articolul 13 alineatul (2),

întrucât:

(1) Articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 prevede un mecanism prin care Comisia este împuternicită să adopte decizii de echivalență prin care mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale unei țări terțe să fie declarate echivalente cu cerințele prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, astfel încât să se considere că acele contrapărți care încheie o tranzacție care intră în sfera de aplicare a regulamentului menționat, în cazul în care cel puțin una dintre contrapărți este stabilită în respectiva țară terță, au îndeplinit cerințele în cauză prin respectarea cerințelor prevăzute în regimul juridic al respectivei țări terțe. Declarația de echivalență contribuie la realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, și anume reducerea riscului sistemic și sporirea transparenței piețelor instrumentelor financiare derivate, prin asigurarea aplicării consecvente la nivel internațional a principiilor convenite cu țările terțe și prevăzute în regulamentul menționat.

(2) Dispozițiile articolului 11 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care este completat de Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei ([2]) și de Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei ([3]), stabilesc cerințele juridice ale Uniunii privind confirmarea la timp a termenilor unui contract derivat extrabursier, efectuarea unui exercițiu de comprimare a portofoliului și mecanismele prin care sunt reconciliate portofoliile în legătură cu contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală („CPC"). În plus, dispozițiile menționate stabilesc obligațiile de evaluare și de soluționare a litigiilor aplicabile contractelor respective („tehnici de atenuare a riscului operațional"), precum și obligațiile privind schimbul de garanții („marje") între contrapărți.

(3) Pentru ca regimul juridic, de supraveghere și de punere în aplicare al unei țări terțe să fie considerat echivalent cu regimul Uniunii în ceea ce privește cerințele în materie de tehnici de atenuare a riscului operațional și de marje, rezultatul mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile ar trebui să fie echivalent, pe fond, cu cerințele Uniunii prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și să asigure o protecție a secretului profesional echivalentă cu protecția prevăzută la articolul 83 din regulamentul menționat. În plus, mecanismele juridice, de supraveghere și de aplicare echivalente trebuie să fie aplicate efectiv în țara terță respectivă,

([1]) JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

([2]) Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă, obligația de compensare, registrul public, accesul la un loc de tranzacționare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC (JO L 52, 23.2.2013, p. 11).

([3]) Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei din 4 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală (JO L 340, 15.12.2016, p. 9).

în mod echitabil și fără să creeze distorsiuni. Prin urmare, evaluarea echivalenței constă în a verifica dacă mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale unei țări terțe asigură faptul că, prin contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC și care au fost încheiate de cel puțin o contraparte stabilită în această țară terță, piețele financiare din Uniune nu sunt expuse unui nivel de risc mai ridicat și, în consecință, nu se generează niveluri inacceptabile ale riscului sistemic în Uniune.

(4) Prezenta decizie nu se bazează numai pe o analiză comparativă a cerințelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile în Brazilia, ci și pe o evaluare a rezultatelor acestor cerințe, precum și a măsurii în care acestea sunt adecvate pentru a atenua riscurile care decurg din contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC într-un mod considerat echivalent cu rezultatele cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(5) Mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare aplicabile în Brazilia pentru contractele derivate extrabursiere sunt prevăzute în legi, precum și în circularele, rezoluțiile și instrucțiunile emise de Banco Central do Brasil („BCB”), Comissão de Valores Mobiliários („CVM”) și Conselho Monetário Nacional („CMN”). În special, Legea nr. 6.385/76 reglementează piața valorilor mobiliare din Brazilia; Instrução CVM 461/07 reglementează piețele reglementate de valori mobiliare, care cuprind bursele de valori organizate, piețele extrabursiere organizate și piețele extrabursiere neorganizate; Circular BCB 3.082/02 stabilește criteriile pentru tratamentul contabil al instrumentelor financiare derivate deținute de instituțiile financiare și de alte instituții supravegheate de BCB; Resolução CMN 3.505/07 reglementează contractele derivate extrabursiere încheiate în Brazilia de instituții financiare braziliene și de alte instituții supravegheate de BCB; Resolução CMN 4.277/13 stabilește cerințele privind marcarea la piață și marcarea la model pentru contractele derivate încheiate de instituții financiare și de alte instituții supravegheate de BCB; Instrução CVM 438/06 stabilește cerințe privind marcarea la piață pentru anumite tipuri de fonduri mutuale; Resolução 4.662/18 stabilește cerințe bilaterale de marjă; Resolução BCB 3.263/05 acoperă comprimarea portofoliului; Resolução CMN 4.373/14 stabilește cerințe pentru investitorii nerezidenți care efectuează tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere în Brazilia și, în sfârșit, Legile 4.595/64, 6.385/76, 10.214/01, 12.810/13 reglementează secretul profesional, supravegherea și asigurarea respectării normelor.

(6) Resolução BCB 3.263/05 nu stabilește nicio obligație de a efectua comprimarea portofoliului și nici nu formulează vreo recomandare în acest sens. Totuși, aceasta prevede posibilitatea ca instituțiile financiare și alte instituții supravegheate de BCB să încheie un acord care să permită acest lucru. Nu există o legislație specifică privind procedurile de soluționare a litigiilor. Normele de soluționare a litigiilor sunt stabilite de registrele centrale de tranzacții. Prin urmare, acordurile braziliene nu pot fi considerate echivalente cu cerințele Uniunii în ceea ce privește comprimarea portofoliului și soluționarea litigiilor.

(7) Orice entitate braziliană care efectuează tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere trebuie să le raporteze unui registru central de tranzacții înființat și reglementat în Brazilia. În conformitate cu Legea 6.385/76, valabilitatea unei tranzacții este condiționată de raportarea acesteia către un registru central de tranzacții. În conformitate cu Resolução CMN 4.373/14, investitorii nerezidenți care efectuează tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere în Brazilia trebuie să fie înregistrați pe lângă CVM și trebuie să respecte confirmările obligatorii din punct de vedere juridic ale tranzacțiilor lor. Întrucât tranzacția trebuie să fie raportată de ambele părți, nu există alte cerințe juridice decât normele registrului central de tranzacții privind confirmarea tranzacțiilor, reconcilierea portofoliilor bilaterale sau soluționarea litigiilor. Confirmarea se realizează simultan cu raportarea și este condiționată de aceasta. Raportarea trebuie să aibă loc cât mai curând posibil și, de obicei, are loc în aceeași zi în care se efectuează tranzacția. În mod similar, întrucât tranzacțiile sunt raportate de ambele părți și confirmate concomitent de registrele centrale de tranzacții, nu există nicio cerință de reconciliere a portofoliilor, deoarece, prin definiție, nu poate exista nicio discrepanță între portofoliile contrapărților. Prin urmare, mecanismele Braziliei privind confirmarea la timp și reconcilierea portofoliilor ar trebui să fie considerate echivalente cu cerințele corespunzătoare ale Uniunii.

(8) În temeiul Resolução CMN 3.505/07 și Resolução CMN 4.277/13, evaluarea, fie prin marcarea la piață, fie prin marcarea la model, trebuie efectuată zilnic pentru băncile care asigură intermedierea, sucursalele locale ale băncilor străine, filialele locale ale băncilor străine, precum și pentru administratorii de fonduri și de active, toate aceste entități fiind reglementate de BCB. Obligația nu se aplică cooperativelor, asigurătorilor, reasigurătorilor, fondurilor

de pensii și altor contrapărți nefinanciare corporatiste care sunt obligate să efectueze o evaluare zilnică numai atunci când aparțin unui conglomerat financiar care include, de asemenea, o bancă universală, comercială, de investiții, de schimb valutar sau de economii. În consecință, mecanismele braziliene pot fi considerate echivalente cu cerințele corespunzătoare ale Uniunii în măsura în care prezenta decizie se limitează la tranzacțiile încheiate cu contrapărți reglementate de BCB.

(9) Având în vedere obligația de a raporta tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere către registrele centrale de tranzacții reglementate în Brazilia și consecințele juridice ale unei astfel de obligații, în cazul Braziliei se poate avea în vedere o abordare pe două niveluri, care să permită să se concluzioneze că, în ceea ce privește confirmarea la timp și reconcilierea portofoliilor, cerințele aplicabile în Brazilia pot fi considerate echivalente ca rezultat cu cele prevăzute în Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013. În plus, normele aplicabile în Brazilia evaluării zilnice sunt echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 în măsura în care tranzacțiile sunt efectuate cu bănci care asigură intermedierea, sucursale locale ale băncilor străine, filiale locale ale băncilor străine și administratori de fonduri și de active, precum și cooperative, asigurători și reasigurători, fonduri de pensii și alte contrapărți nefinanciare corporatiste care aparțin unui conglomerat financiar care include, de asemenea, o bancă universală, comercială, de investiții, de schimb valutar sau de economii. Având în vedere faptul că majoritatea tranzacțiilor transfrontaliere cu instrumente financiare derivate extrabursiere sunt efectuate de contrapărți reglementate de BCB, prezenta decizie ar trebui, prin urmare, să se limiteze la tranzacțiile efectuate între contrapărțile reglementate de BCB și contrapărțile stabilite în Uniune și care fac obiectul cerinței corespunzătoare prevăzute în Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013.

(10) În ceea ce privește marjele pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC, cerințele obligatorii din punct de vedere juridic ale Braziliei constau în Resolução CMN 4.662/18 și Circular BCB 3.902/18 (normele Braziliei privind marja).

(11) Astfel cum se prevede în normele privind marja din Brazilia, contrapărțile incluse în domeniul de aplicare sunt toate instituțiile financiare sau alte instituții reglementate de BCB a căror valoare nocțională medie agregată operațională la nivel de grup a tranzacțiilor care intră în domeniul de aplicare depășește 25 de miliarde BRL. Tranzacțiile care intră în domeniul de aplicare acoperă un set de tranzacții cu instrumente financiare derivate extrabursiere echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu excepția instrumentelor financiare derivate pe mărfuri decontate prin livrare fizică, dar incluzând instrumentele financiare derivate pe aur care sunt considerate tranzacții incluse în domeniul de aplicare, care fac obiectul normelor Uniunii privind marja, dar nu și al normelor Braziliei privind marja, și opțiunile pe acțiuni, care sunt reglementate de normele Braziliei privind marja, dar beneficiază de o derogare temporară în temeiul Regulamentului delegat (UE) 2016/2251. În plus și în mod similar cadrului aplicabil în Uniune, tranzacțiile intragrup, contractele forward pe cursul de schimb decontate prin livrare fizică și swapurile și tranzacțiile cu instrumente a căror definiție este similară cu cea a obligațiunilor garantate din Uniune sunt excluse din setul de tranzacții care intră în domeniul de aplicare. Cu toate acestea, ele ar trebui luate în considerare la determinarea valorii nocționale medii agregate operaționale la nivel de grup. Prin urmare, această decizie nu ar trebui să se aplice instrumentelor financiare derivate pe mărfuri decontate prin livrare fizică, cu excepția instrumentelor financiare derivate pe aur.

(12) Contrapărțile care intră în domeniul de aplicare trebuie să furnizeze și să colecteze marjele de variație începând cu 1 septembrie 2019. Contrapărțile care intră în domeniul de aplicare cu o valoare nocțională medie agregată operațională la nivel de grup a tranzacțiilor care intră în domeniul de aplicare care depășește 2,250 de miliarde BRL trebuie să furnizeze și să colecteze marja inițială începând cu 1 septembrie 2019, în timp ce contrapărțile care intră în domeniul de aplicare care se situează sub acest prag trebuie să furnizeze și să colecteze marja inițială începând cu 1 septembrie 2020. Prin urmare, prezenta decizie se limitează la tranzacțiile dintre contrapărțile care fac obiectul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și contrapărțile care intră în domeniul de aplicare care fac obiectul cerinței de a furniza și de a colecta marja de variație și marja inițială în temeiul normelor Braziliei privind marja.

(13) Normele Braziliei privind marja permit o valoare minimă de transfer combinată a marjei inițiale și a marjei de variație de 1,5 milioane BRL, în timp ce pragul prevăzut la articolul 25 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 este de 500 000 EUR. Normele Braziliei privind marja permit, de asemenea, ca marja inițială să fie redusă cu o sumă de până la 150 de milioane BRL. Contrapărțile care intră în domeniul de aplicare cu o valoare combinată a marjei inițiale sub acest prag nu sunt obligate să facă schimb de marje inițiale. Articolul 29 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 prevede o scutire similară, stabilind pragul la 50 de milioane EUR. Având în vedere diferența marginală de valoare dintre aceste monede, sumele menționate ar trebui să fie considerate echivalente.

(14) În mod similar cu metoda standardizată de calculare a marjei inițiale prevăzută în anexa IV la Regulamentul delegat (UE) 2016/2251, normele Braziliei privind marja permit utilizarea unui model standardizat echivalent cu cel prevăzut în anexa menționată. Cu toate acestea, normele Braziliei privind marja nu permit utilizarea modelelor interne sau ale unor părți terțe pentru calcularea marjei inițiale. Chiar dacă cerințele prevăzute în normele Braziliei privind marja pentru calcularea marjei inițiale sunt, prin urmare, mai restrictive decât cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251, acestea ar trebui totuși să fie considerate echivalente în sensul prezentei decizii.

(15) Cerințele prevăzute în normele Braziliei privind marja referitoare la garanțiile eligibile, la evaluarea acestora și la modul în care sunt deținute și segregate garanțiile respective sunt echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Normele Braziliei privind marja conțin o listă echivalentă de garanții eligibile, dar nu impun contrapărților să diversifice în mod rezonabil garanțiile colectate, inclusiv prin limitarea titlurilor de valoare cu un nivel scăzut de lichiditate pentru a evita concentrarea garanțiilor, într-un mod similar cu articolul 8 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Cu toate acestea, întrucât aceste cerințe privind concentrarea prevăzute la articolul 8 se aplică contrapărților din Uniune, se poate concluziona că cerințele în materie de garanții în temeiul normelor Braziliei privind marjele generează un rezultat echivalent cu cel al Regulamentului delegat (UE) 2016/2251. Prin urmare, normele Braziliei privind marja pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC ar trebui considerate echivalente cu cele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(16) În ceea ce privește nivelul echivalent de protecție a secretului profesional în Brazilia, Legile 4.595 din 1964, 6.385 din 1976, 10.214 din 2001 și 12.810 din 2013 conferă BCB și CVM competența de a solicita de la registrele centrale de tranzacții orice date privind tranzacțiile cu instrumente financiare derivate. De asemenea, Legea complementară 105 din 2001 (LC 105) prevede că toate datele trebuie tratate ca fiind confidențiale. În acest context, dacă orice altă autoritate națională sau străină are nevoie de date de la registrele centrale de tranzacții braziliene, aceasta ar trebui să transmită în mod oficial cererea sa către BCB și/sau CVM, care vor analiza cererea, luând în considerare, printre altele, restricțiile impuse de Legea complementară 105 și vor analiza de la caz la caz necesitatea unui acord formal. Prin urmare, ar trebui să se considere că aceste legi oferă împreună un nivel de protecție în ceea ce privește secretul profesional care este echivalent cu cel prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(17) CMN este cea mai înaltă autoritate din cadrul sistemului financiar național din Brazilia și este responsabilă de formularea politicilor monetare și de creditare în general. BCB este subordonată CMN și răspunde de politica monetară, gestionarea rezervelor internaționale, supravegherea bancară și supravegherea capitalului străin și a creditului. BCB aplică reglementările prudențiale și acționează, de asemenea, ca autoritate monetară și, ca atare, este responsabilă de asigurarea stabilității sistemice. Pentru a reduce practicile neregulamentare, a pune în aplicare măsuri educative și a face față situațiilor care pot pune în pericol sistemul financiar național, BCB poate impune sancțiuni administrative, poate adopta măsuri de precauție sau provizorii, poate emite scrisori de angajament și poate impune suspendări sau restricții. CVM este subordonată CMN și răspunde de reglementarea și supravegherea piețelor de capital, inclusiv a emitenților de valori mobiliare, a burselor și a piețelor extrabursiere, precum și a instituțiilor care fac parte din sistemul de distribuire a valorilor mobiliare. CVM urmărește să mențină eficiența pieței și să stimuleze dezvoltarea și, de asemenea, încearcă să protejeze investitorii și să mențină practici echitabile pe piața valorilor mobiliare, asigurând respectarea normelor privind divulgarea informațiilor și transparența. Ar trebui să se considere că măsurile aflate la dispoziția BCB și a CMV asigură aplicarea efectivă a mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare relevante prevăzute în normele Braziliei privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, în mod echitabil și fără să creeze distorsiuni, astfel încât să se asigure eficacitatea supravegherii și a aplicării normelor.

(18) Prezenta decizie recunoaște echivalența cerințelor obligatorii prevăzute în legislația braziliană referitoare la contractele derivate extrabursiere aplicabile la momentul adoptării prezentei decizii. Comisia, în cooperare cu ESMA, va monitoriza cu regularitate evoluția mecanismelor juridice, de supraveghere și de punere în aplicare privind aceste contracte derivate extrabursiere în ceea ce privește cerințele în materie de confirmare la timp, de comprimare și de reconciliere a portofoliilor, de evaluare, de soluționare a litigiilor și de marjă aplicabile contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o CPC, cu privire la care a fost adoptată prezenta decizie, precum și punerea în aplicare consecventă și eficace a acestor mecanisme. În cadrul eforturilor sale de monitorizare, Comisia poate solicita BCB și CVM să furnizeze informații cu privire la evoluțiile în materie de reglementare și supraveghere. Comisia poate efectua o reexaminare specifică oricând evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a declarației de echivalență acordată prin prezenta decizie. O astfel de reexaminare poate conduce la abrogarea prezentei decizii, ceea ce ar însemna că, în mod automat, contrapărțile vor face din nou obiectul tuturor cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(19) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare din Brazilia pentru confirmarea la timp, evaluarea zilnică și reconcilierea portofoliilor care sunt aplicate tranzacțiilor reglementate ca instrumente financiare derivate extrabursiere de Banco Central do Brasil („BCB") și Comissão de Valores Mobiliários („CVM") și care nu sunt compensate la nivel central printr-o CPC sunt considerate ca fiind echivalente cu cerințele corespunzătoare prevăzute la articolul 11 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în cazul în care cel puțin una dintre contrapărțile la aceste tranzacții este o contraparte care intră în domeniul de aplicare în sensul normelor Braziliei privind marja.

Articolul 2

În sensul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare ale Braziliei privind schimbul de garanții care se aplică tranzacțiilor reglementate ca instrumente financiare derivate extrabursiere de către BCB și CVM, cu excepția instrumentelor financiare derivate pe mărfuri decontate prin livrare fizică, dar nu a instrumentelor financiare derivate pe aur, și care nu sunt compensate printr-o CPC sunt considerate echivalente cu cerințele articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în cazul în care cel puțin una dintre contrapărțile la tranzacțiile respective este o contraparte care intră în domeniul de aplicare în sensul normelor Braziliei privind marja.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 5 iuli 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN